

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
22 februari 2001

Zaak T-144/00

Daniela Tirelli
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaren – Overgang naar hogere categorie – Secretariaatstoelage –
Artikel 46 van Statuut – Overgang naar andere instelling –
Niet-ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst . . . . . II - 171

Betreft: Beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van het Parlement houdende weigering om verzoekster de secretariaatstoelage toe te kennen, en anderzijds, vergoeding van de morele schade die verzoekster zou hebben geleden.

Beslissing: De vordering tot nietigverklaring betreffende verzoeksters bevordering tot de rang B 4, wordt niet-ontvankelijk verklaard. De vordering tot vergoeding van de morele schade die zou zijn veroorzaakt door een discriminerende gedraging van het Parlement betreffende verzoeksters bevordering tot de rang B 4, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep wordt ongegrond verklaard voor het overige. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

*1. Ambtenaren – Beroep – Voorafgaande administratieve klacht – Voorwerp – Overeenstemming tussen klacht en beroep – Punt van bezwaar dat in klacht niet voorkomt – Niet-ontvankelijkheid
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

*2. Ambtenaren – Beroep – Vordering tot schadevergoeding die rechtstreeks verband houdt met beroep tot nietigverklaring – Ontvankelijkheid niettegenstaande ontbreken van precontentieuze procedure overeenkomstig Statuut
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

*3. Ambtenaren – Bezoldiging – Wijziging naar aanleiding van bevordering – Onmogelijkheid van vermindering van basissalaris – Draagwijdte
(Ambtenarenstatuut, art. 46, tweede alinea, en 62)*

1. Beroepen in ambtenarenzaken zijn slechts ontvankelijk wanneer de precontentieuze procedure in acht is genomen. Deze laatste heeft tot doel, een minnelijke schikking van geschillen tussen ambtenaren of personeelsleden en de administratie mogelijk te maken. Daartoe dient het tot aanstelling bevoegd gezag met voldoende nauwkeurigheid kennis te kunnen nemen van de bezwaren die de betrokkenen jegens het omstreden besluit formuleren. Bijgevolg moet een bezwaar dat in de precontentieuze klacht niet is aangevoerd, hoewel de betrokkene in staat was dit bezwaar te formuleren, niet-ontvankelijk worden verklaard.

(cf. punt 25)

Referentie: Gerecht 30 november 1994, G/Commissie, T-588/93, JurAmbt. blz. I-A-277 en II-875, punt 27; Gerecht 4 mei 1999, Z/Parlement, T-242/97, JurAmbt. blz. I-A-77 en II-401, punt 58

2. Wanneer er een rechtstreeks verband bestaat tussen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schadevergoeding, is deze laatste als accessorium van het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk zonder dat zij per se moet zijn voorafgegaan door een verzoek aan het tot aanstelling bevoegd gezag om de gestelde schade te vergoeden en door een klacht waarmee de gegrondheid van de stilzwijgende of uitdrukkelijke afwijzing van het verzoek wordt betwist.

(cf. punt 29)

Referentie: Gerecht 28 mei 1998, W/Commissie, T-78/96 en T-170/96, JurAmbt. blz. I-A-239 en II-745, punt 157

3. Artikel 62 van het Statuut bepaalt dat de bezoldiging van een ambtenaar zijn basissalaris, gezinstoelagen en toelagen van andere aard omvat. Hieruit volgt dat er een duidelijk verschil is tussen het begrip basissalaris en het begrip toelagen.

De regel van artikel 46, tweede alinea, van het Statuut, dat een ambtenaar in geen geval in zijn nieuwe rang of zijn nieuwe categorie een basissalaris ontvangt dat lager is dan het basissalaris dat hij in zijn oude rang of zijn oude categorie zou hebben ontvangen, geldt niet voor het geheel van de bezoldiging van een ambtenaar zoals deze is omschreven in artikel 62, aangezien in die regel alleen sprake is van het basissalaris.

(cf. punten 38 en 40)